

IZ ZAPISNIKA SEJE ŽPS

PREPISOVANJE MARKOVEGA EVANGELIJA
Ena izmed članic je pred nedeljo Svetega pisma predlagala, da bi se priključili pobudi Bibličnega gibanja Slovenije, ki je predlagalo, da bi od nedelje Svetega pisma 2023 do nedelje Svetega pisma 2024 na roke prepisovali nedeljske evangelije, ki so v večini Markovi, nekaj pa je tudi od drugih sveto-pisemskih piscev, saj določenih dogodkov Marko ni opisoval. Pripravil se je seznam, izrezane inicialke, besedilo iz lekcionarja, navodila ter listi in črtalnik. Duhovnik bo na roke napisan evangelij prebral vsako nedeljsko mašo. Na nedeljo Svetega pisma 2024 pa bodo skupaj zvezani evangeliji slovesno prineseni k maši.

Pobuda je padla na plodna tla in se že v polnem zamahu odvija. **Še vedno pa smo vabljeni, da se sami pridružimo pisanju in da še koga nagovorimo k pisanju.**

POSTNI ČAS 2024

-V duhu leta molitve: bo vsak postni petek (16., 23. 2., 1., 8., 15., 22. 3. 2024) župnijska cerkev odprta med 15. uro in 17.30. Ta čas bomo poimenovali KRAJ TIŠINE, kjer bo lahko posameznik v tišini v cerkvi v osebni pogovoru z Bogom. V ta namen je potrebno, da je vsaj 1 oseba je ta čas v cerkvi in spremlja dogajanje v njej. **Vabimo, da se javite v zakristiji.**

-Vsak postni petek (16., 23. 2., 1., 8., 15., 22. 3. 2024) bomo ob 17. 30 (pol ure pred večerno mašo) molili KRIŽEV POT. Vsakič vsebino pripravi posamezna skupina:

župnijska Karitas, zakonska skupina, mladinci, ŽPS, bralci Božje besede, jasličarji.

-Na veliki petek, 29. 3. 2024 je križev pot ob 15. uri (zapisala PK)

Zahvala za krašenje v februarju vasema **Brstnik in Rifengozd**. V marcu čistita in krasita **Kuretno in Strmca**.

2. POSTNA NEDELJA, 25.2.

7.00: živi in + farani

9.00: + Marija, 10. obl., in Franc PUH
v zahvalo ob 80. in 78. obl. novih maš Martina in Janeza BELEJ

10.30: + Ivana, Karel KRAJNIK
+ Jože TERŠEK, 2. obl., Rok in starši TERŠEK

PONEDELJEK, 26.2., sv. Gabrijel od Žalostne Matere Božje

7.30: + Dolfi KNEZ, Frančiška in Leopold PRIVŠEK
+ Jakob OJSTERŠEK
+ Jakob VRBOVŠEK

TOREK, 27.2., sv. Roman, opat

18.00: + Anton LOKOŠEK, 8. dan
+ Marija in Jože GOBEC

SREDA, 28.2., sv. Albin, škof

7.30: + Janez PRELOŽNIK
+ Karel PLANKO
+ Albert STARC in Stanislava

ČETRTEK, 29.2., sv. Ožbolt, škof

18.00: + Franc REZEC, 8. dan
+ Franc PFAJFER

PETEK, 1.3., + sv. Kunigunda, cesarica

7.30: + prednike iz družin PADEŽNIK, ŽVEGLIČ
NOVAK in duše v vicah
15.00 - 17.30: KRAJ TIŠINE
17.30: križev pot
18.00: + Karolina, obl. Martin in Ciril BELEJ
+ Darja SEME, 10. obl., Viktor in predniki

SOBOTA, 2.3., sv. Neža Praška, devica

18.00: + Alojz GRADIČ
+ Helena ARČAN

po večerni maši celonočno čiščenje Najsvetejšega

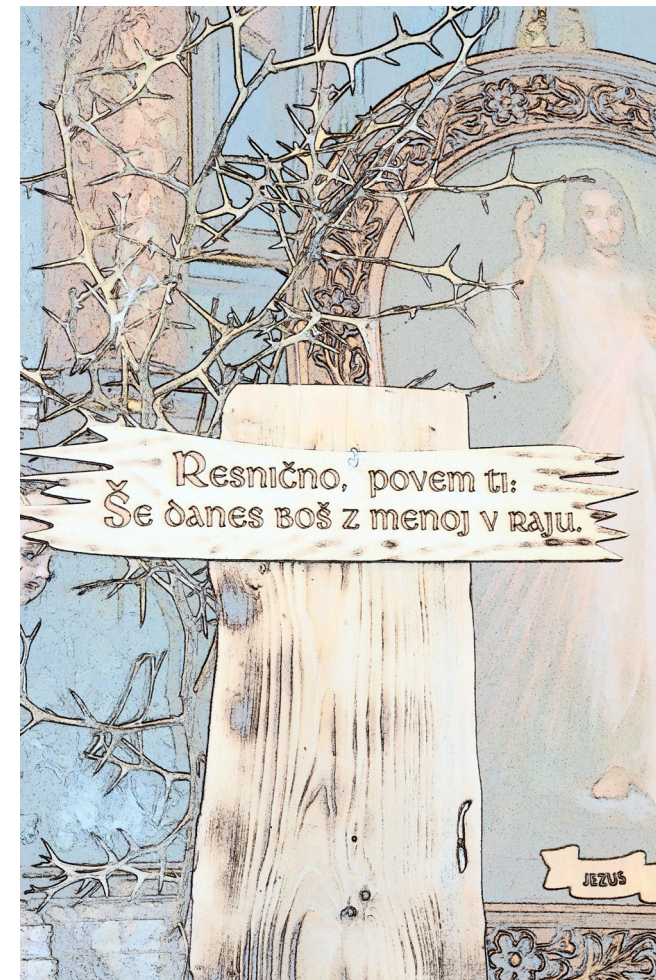
3. POSTNA NEDELJA, 3.3.

7.00: živi in + farani

9.00: + Jože ROZMAN, Pavla in Jože ZUPANC
10.30: + Alojz KLINAR, starši Janez, Terezija,
bratje Franc, Ivan in Fortunat ULAGA

MARTINOVA LILIJA

25. februar 2024, leto 15, št.: 8

Zgornje besede je Jezus namenil desnemu razbojniku tik pred svojo smrtjo na križu. Potem, ko se je levi razbojnik iz Jezusa norčeval, ga je njegov sotrpin na desni posvaril in ga hkrati spomnil, da onadva prejemata pravično kazen, Jezus pa »ni storil nič hudega« (Lk 23,41).

Danes boš z menoj v rajju.

Te Jezusove besede beremo v Lukovem evangeliju, med pogovorom z desnim razbojnikom. So odgovor na razbojnikovo obrambo Jezusa. Kot beremo, je bil Jezus križan še z dvema razbojnikoma. In levi razbojnik je, lahko bi rekli, provociral Jezusa, skupaj z množico, ki je bila zbrana pod križem. V odgovor desni razbojnik izpove svojo vero in prosi milosti po smrti. V enem izmed svojih nastopov je znani slovenski igralec Gregor Čušin rekel, da te Jezusove besede pomenijo, da so nebesa od nas oddaljena manj kot tri ure (preračunano od kdaj je Jezus umrl na križu in do kdaj so judje smatrali še za dan). Toda šalo na stran, razbojnikove besede: »**Spomni se me, ko prideš v svoje kraljestvo**«, so verjetno tudi naše besede, ko pomislimo na smrt. Čeprav je misel na smrt v naši družbi velikokrat odrinjena skoraj v pozabo, pa nam Jezusove besede prinašajo tolažbo.

Danes smo slišali v evangeliju, da Peter, Jakob in Janez niso čutili nikakršne posebne tolažbe, potem ko so sestopili iz gore. Bili so zmedeni in so se spraševali, kaj pomeni vstati od mrtvih. Odrbrani iz vrst apostolov so skupaj z Jezusom odšli na goro. Tam so videli drugačnega Jezusa. Njegova oblačila so postala bleščeče bela opisuje evangelist Marko, evangelist Luka dodaja, da so sijala in Matej omenja oblačila bela kot luč. Prikazala sta se Elija in Mojzes ter pogovarjala sta se z Jezusom. Že od nekdanj sem se pri tem evangeljskem odlomku spraševala, kaj so se ti trije med seboj pogovarjali. Mojzes, zapisovalec postave, velikan med preroki in Elija, priznani sodnik judovskega ljudstva. Oba sta opozarjala in vodila božje ljudstvo. Vsak v svojem času sta bila pomembna. Ljudje so ju bolj ali manj poslušali. Mojzes je vodil Izraelce po puščavi, ko so se odvrnili od Boga in si naredili zlato tele. Prestrašeni, ob pogledu na obljubljeni dežel, ne zaupajo božjemu načrtu in nato še 40 let tavajo po puščavi. Mojzes vidi od daleč obljubljeni deželo toda vanjo ne sme vstopiti. Umre v moabski deželi. In Elija je gledal kako so Izraelci najprej izrabili skrinjo zaveze in jo nato še izgubili v bitki s Filistejci. Elija je ob

tej novici padel iz stola, si zlomil tilnik in umrl. Oba sta doživela trdoglavost lahko bi rekli skoraj neumnost, izvoljenega ljudstva. In ta trdoglavost je oba nekaj stala. Meni bi se zdelo logično, da bi se mogoče lahko pogovarjali o tem, saj se je Jezus zavedal, da bo tudi on imel podobno izkušnjo. Ampak ko si priključimo v spomin, kako so izgledali – kot del nebes – dvomim, da je beseda tekla o tem. Ob gledanju v božje obličje, bodo naše zamere, težave neobstoječe. Vse naše bitje bo slavilo Boga. Toda mogoče še pomislek, zakaj sta bila sploh prisotna še Elija in Mojzes? Že sama Jezusova spremenitev bi bila več kot dovolj. Ugledati Jezusovo povečano telo. Preprosto veličastno. To lahko sklepamo po odzivu učencev. Peter je ob tako dramatičnem dogodku popolnoma zmeden. Ko končno nekaj uspe reči, govori o šotorih – in če dobro pomislimo, kako brezsmisselni predlog je to bil. Jezus, Elija in Mojzes so bili obsijani z lučjo, ki ni bila od tega sveta. Prav gotovo niso potrebovali vsak svojega šotora. In verjetno se je tega zavedal tudi Peter. Pokazal pa je tu en del svojega poslanstva. Kot prvi med enakimi, je čeprav je bil tudi sam prestrašen, prevzel pobudo in ponudil nekaj, kar bi ta veličastni dogodek podaljšalo. Učenci si niso želeli, da bi se spremenjenje končalo. Doživeli so predokus nebes, čeprav niso razumeli kaj se dogaja. Papež Benedikt XVI. poudarja, da Jezus razodene Luč, ki je v njem, učencem zato, da bi lažje premagovali temo križnega pota. Jezus se je zavedal, da čeprav bo sam nosil levji delež, pa bo tudi njegovim prijateljem težko. Težko, zaradi lastnih pričakovanj in predvsem zaradi njihove povezanosti z njim. Zato jim je še pred začetkom trpljenja prikazal kaj je cilj njihove poti. Da bi tudi učenci imeli delček tega, kar imamo sedaj mi, ko gledamo Jezusovo trpljenje in smrt v luči vstajenja. Tako dobimo trpljenje smisel, ki ga lahko tudi mi dojamemo.

Današnji evangeljski dogodek, pa je zanimiv tudi zato, ker se ponovno zasliši Očetov glas. Pred tem ga slišimo pri Jezusovem krstu, ko reče: »**Ti si moj ljubljeni Sin, nad teboj imam veselje**« (Mr 1,11). In danes: »**Ta je moj ljubljeni Sin, njega poslušajte!**« (Mr 9,7). Vrstici se zdita mogoče na prvi pogled podobni, pa vendar se razlikujeta v pomembnih

delih. Pri krstu Bog nagovarja Jezusa (**Ti si...**). Seveda te besede slišijo tudi drugi, toda Jezus takrat še nima ob sebi svojih učencev. Mogoče so kasneje o tem slišali, toda verjetno še le po Binkošti, ko je nastala Cerkev in so zaradi potreb bogoslužja zbirali pripovedi o Jezusovem življenju. Pri spremenjenju pa Bog nagovarja učence (**Ta je...**). Učenci so tisti, ki potrebujejo zagotovilo, da to, kar vidijo, niso prividi, ampak so res v navzočnosti Božjega Sina. Zagotovilo, da, čeprav vedno ne razumejo Jezusovih besed, je edina prava pot do Boga, da mu sledijo. Sledijo do križa, groba in še dlje. Učenci so kasneje izpolnili svoje poslanstvo, toda v poti križa pa se zdi da so skoraj vsi zatajili. Kje so bili Peter, Jakob in Janez, ki so videli Jezusa na gori? Peter se je najprej odzval vojaško potem pa bi lahko rekli vohunsko. Ko je služabniku Velikega duhovnika odsekal uho, se je, potem, ko je dojel, da Jezus ne želi, da se njegovi učenci borijo z vojaki, pretihotapil na dvorišče sodne palače. Čeprav je tam zanikal Jezusa, je želel slišati kaj se bo zgodilo z Jezusom. Dvomim, da se je v tistem trenutku spomnil, da je že videl cilj, končno postajo. O Jakobu sploh ne vemo nič, kaj je počel v tem času, Janez pa je omenjen na koncu ob Mariji. Ali je Janez ob tem, ko je tolažil Jezusovo mamo, povezal smrt na križu s spremenjenjem na gori? Zdi se, da so vsi pozabili, da so videli Jezusa v vsej svoji slavi in občutili nebesa. Trpljenje je bilo v tistem trenutku premočno, preveč sveže.

V tej 'nepopolnosti' učencev, se lahko najdemo tudi mi. Pri vsaki sveti maši se zgodi spremenjenje – največji čudež. In četudi smo deležni Kristusovega telesa, se tudi nam zgodi, da je kdaj trpljenje premočno. Pozabimo, kaj je naša končna postaja. Pozabimo, da smo odrešeni in da bomo tudi mi nekoč imeli bleščeče bela oblačila in zrlji v obličje Boga. In tudi kot so učenci vedno znova bili zbegani in niso razumeli vseh Jezusovih naukov, tudi mi ne razumemo vsega. Smo pa lahko mirni v zavedanju, da se prava pot vedno pokaže, ko zaupamo Bogu in ga poslušamo. Da bomo nekoč tudi mi na pragu večnosti zaslišali: »**Danes boš z menoj v rajju!**« (TV)